Mistificarea istoriei Transilvaniei. Corespondență din New York

Mai acum zece zile a fost anuntat ciclul de conferinte despre Transilvania organizate de ICR-New York in colaborare cu Consulatul Ungariei din New York ! Despre rolul tradator al acestui ciclu de conferinte initiat de ICR în corespondența următoare:

Azi, 12 decembrie 2013, am avut neplăcerea să-l ascult, la New York, pe Prof. univ. dr. IOAN AUREL POP, Rector al Universității Babeş-Bolyai din Cluj Napoca (sau cum i-a plăcut să-l numească: „*Kolozsvár*”) vorbind, dintr-o perspectivă “academică”, despre valorile multiculturale din Transilvania, create de români, germani, maghiari, evrei şi alte naționalități, de-a lungul veacurilor.
Spre surprinderea mea, nu s-a menționat nici un nume românesc de creator de cultură sau artă din Transilvania.
Tot de la emeritul profesor român (?) am aflat cu surprindere că Transilvania a aparținut Ungariei pâna la anul 1688 când a fost ocupată de imperiul Habsburgic. Oare emeritul profesor român nu a auzit de Paşalâcul de la Buda din anul 1526 sau poate o fi fost şi un Paşalâc la Kolozsvár ?!
L-am întrebat de ce nu vorbeşte şi despre daci, când în inima Transilvaniei sunt rămăşițele Statului Dac la tot pasul, iar domnul profesor mi-a răspuns că aici se discută numai de Transilvania, începând cu perioada de când a primit acest nume de la unguri, în secolul al XI-lea (!)
I-am replicat că Laonic Chalcocondil (1423—1490)[1], unul dintre cei mai de seamă istorici bizantini din secolul al XV-lea (sic!), numeşte “Transilvania”, Dacia peonilor, dovedind o cunoaştere exactă a realităților etnice (populația predominant „dacă”) dânsul nu părea să-şi aminteacă numele de Dacia Peonică, dar a ținut, academic, să-mi corecteze pronunțarea numelui lui Laonic Chalcocondil, cu toate că atunci când se referea la Făgăraş pronunța numele acestuia foarte ciudat… „*Fogaras*” (!?!).
Când, în pauză, îi spuneam unui prieten că:
„Cine vrea să mă asculte, Sfatul meu îi poate prinde bine, Se pot spune prostii multe, Şi-n cuvinte mai puține!”, un colaborator al distinsului Prof. univ. dr. IOAN AUREL POP, Rector al Universității Babeş-Bolyai din Cluj Napoca, tocmai trecea prin spatele meu, şi nu a putut să se abțină să nu menționeze că…m-a auzit. Sigur că frica m-a cuprins pe loc (!)… aşa că, acum doresc să-i dau un răspuns, în scris, domnului Prof. univ. dr. IOAN AUREL POP, Rector al Universității Babeş-Bolyai din Cluj Napoca, cu privire la multiplele erori voite (sic!) din prezentarea domniei sale şi o fac din două motive: o dată pentru că îi respect pe maghiari deopotrivă cu românii şi apoi pentru că Mişcarea Dacologică iubeşte adevărul.
Maghiarii au pretenții teritoriale la toți vecinii. Dacă aceste pretenții sunt întemeiate sau nu, dacă ele sunt corecte şi argumentate istoric, e treaba istoricilor maghiari, sloveni, slovaci, austrieci, sârbi, croați şi ucrainieni.
Pe mine mă priveşte Transilvania.

În şcolile române şi maghiare din Transilvania se învață faptul că la venirea maghiarilor – la începutul secolului X – în Transilvania era vid de populație. Asta e principala teorie pentru care maghiarii în ziua de azi revendică Transilvania. Astfel pentru maghiari:
- nu are nici o importanță faptul că populația majoritară – de aproape 80% (şi nu de 45 % cum ne explică academic domn' Profesor) – din Transilvania e de origine română;
- nu are nici o importanță că în inima Transilvaniei sunt rămăşițele statului DAC la tot pasul;
- nu are nici o importanță că românii vorbesc şi astăzi limba lor străveche (şi NU o „*new latin language*", cum academic ne explică domn' Profesor Pop), deşi sunt în mijlocul unor state de origine slavă;
- nu are nici o importanță că într-un interviu acordat postului de televiziune TVR Cluj, Miceal Ledwith, fost consilier al Papei Ioan Paul al II-lea şi membru al Comisiei Teologice Internaționale, unul din oamenii care au avut acces la documente secrete din arhiva Vaticanului, a făcut o declarație surprinzătoare: „*Chiar dacă se ştie că latina e limba oficială a Bisericii Catolice, precum şi limba Imperiului Roman, iar limba română este o limbă latină, mai puțină lume cunoaşte că limba română, sau precursoarea sa, vine din locul din care se trage limba latină, şi nu invers. Cu alte cuvinte, nu limba română este o limbă latină, ci mai degrabă limba latină este o limbă românească. Aşadar, vreau să-i salut pe oamenii din Munții Bucegi, din Braşov, din Bucureşti. Voi sunteți cei care ați oferit un vehicul minunat lumii occidentale* (limba latină – n.a.)";
- nu are nici o importanță că Transilvania însăşi poartă un nume latin şi nu maghiar, şi nu are importanță că Transilvania nu a făcut parte niciodată din Ungaria (iar nu aşa cum ne explică academic Pop că inclusiv după Paşalâcul de la Buda, Transilvania a făcut parte tot din Ungaria, până la ocuparea ei de către Imperiul Habsburgic în anul 1688);
- nu are absolut nici o importanță că ungurii însăşi se recunosc pe sine ca migratori, venind din Asia şi asediind o mare parte din Europa.

Nu! Ei spun că Dacii au dispărut din istorie şi că Transilvania era goală când s-au refugiat ei, în urma războiului cu moravii şi bulgarii, care i-au împins spre Nord.

Documentul care consfințeşte aceste convingeri maghiare este celebra: "Gesta Hungarorum" a lui Anonimus. Problema e că până şi această scriere vorbeşte de lupta de 200 de ani a maghiarilor pentru a cuceri Panonia şi mai târziu Transilvania şi de faptul că s-au luptat cu ducii Menumorut şi Glad, iar în anii 904 au de-a face în Transilvania cu un localnic pe nume Gelu care conduce o
formațiune statală locală.

G.D. Iscru aminteşte de o informație din sec. IV transmisă prin cartea “Origines Hungaricae”, scrisă de Franciscus Foris Otrokocius, la 1693, referitoare la limbile vorbite la curtea regelui hunilor: limbile gotice şi ausonica, unde prin limba ausonilor se înțelege dacică care este, de fapt latina vulgară, potrivit prelatului maghiar Otrokocius.
Attila Hunul (406-453 d.Hr.) însuşi se intitula „rege al hunilor, al meduşilor, al goților şi al dacilor”, dovadă că dacii existau şi erau recunoscuți de Attila.
Să nu uităm şi de Memoriul din 1784 al grofilor şi al baronilor unguri, care, simțindu-se, pe bună dreptate, venetici în Transilvania, cerând ajutor armat de la administrația habsburgică, pentru înăbuşirea revoluției vlahilor de la anul 1784, condusă de Horea, Cloşca şi Crişan, recunoşteau că: *„Părinții noştri, veniți din Sciția, au cucerit cu lupte victorioase şi cu sângele lor această scumpă patrie şi după ce au supus şi au făcut iobagi pe părinții vlahilor care s-au revoltat astăzi, 1784, asupra noastră, dânşii* (n.a. adică ungurii) *au domnit liniştit peste ei, ținându-i totdeauna într-o aspră disciplină.“*
Domnule Prof. univ. dr. IOAN AUREL POP, Rector al Universității Babeş-Bolyai din Cluj Napoca (sau Kolozsvár, cum vă place să-l numiți), sunteți o cruntă dezamăgire pentru un profesor care îşi primeşte salariul lunar de la statul român, din munca milioanelor de români, şi pentru cetățenii românii care îşi trimit copiii la dumneavoastră pentru învățătură!
În final ce trebuie ştiut este că, de-a lungul zecilor, sutelor şi miilor de ani, dacii şi urmaşii lor legitimi de azi, noi românii, nu am avut nevoie de migratori, ci migratorii au avut nevoie de noi, şi ceea ce le cerem noi azi este puțin respect!

Dr. Napoleon Săvescu

Sursa: http://www.rbnpress.info/wp/corespondenta-de-la-new-york-neadevaruri-si-mistificari-grosolane-ale-istoriei-romaniei-si-situatiei-etnice-din-transilva-sub-patronajul-icr-new-york/

www.dacia.org